Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

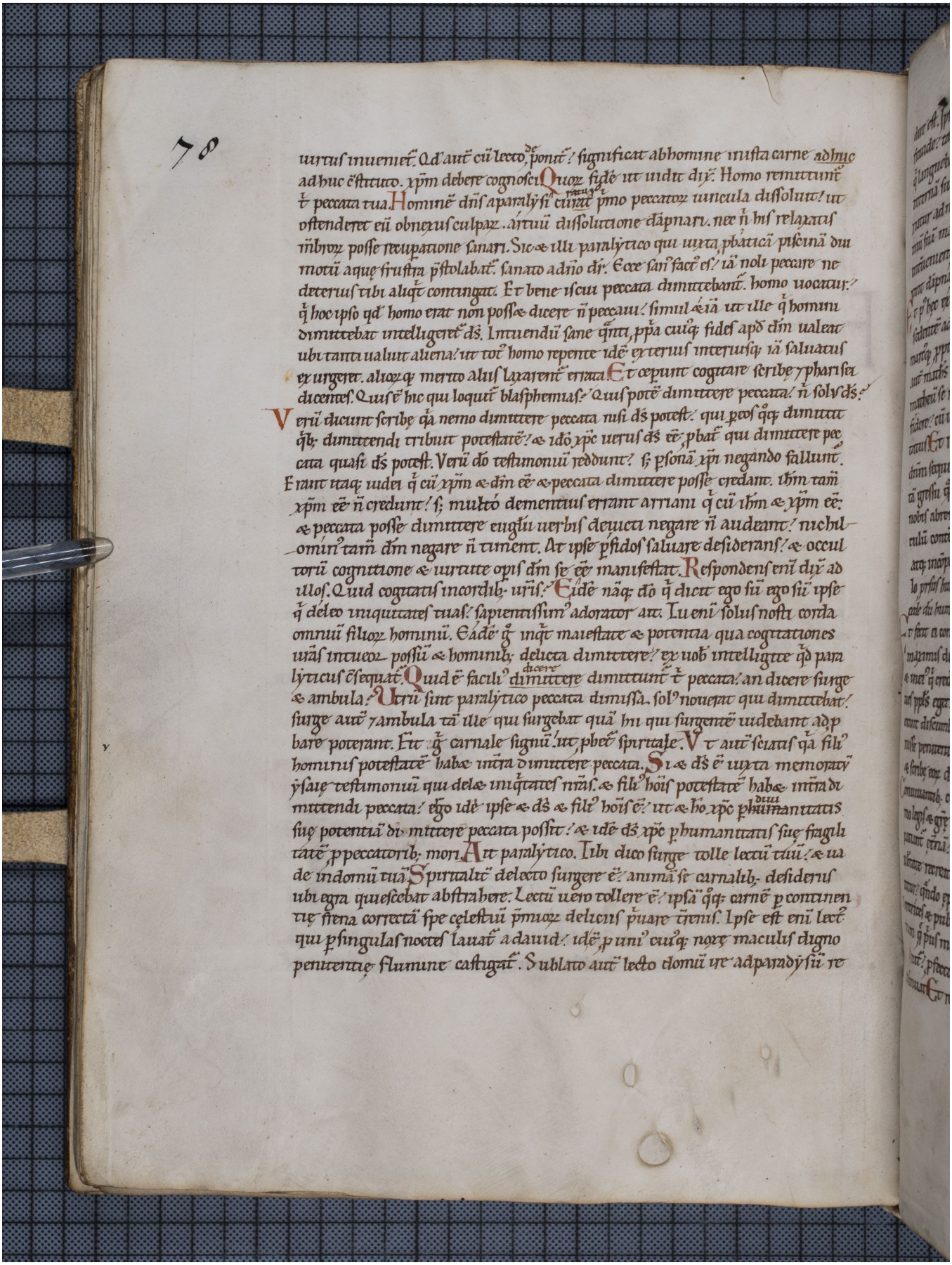

78

uirtus inueniet. Qd aut cũ lecto deponit? significat abhomine iusta carne adhuc
adhuc cõstituto. xpm debere cognosci. Quoꝫ fidẗ ut uidit dix. Homo remittunt
t peccata tua. Hominẽ dns a paralysi curat primo peccatoꝫ uincula dissoluit? ut
ostenderet eũ obnexus culpaꝫ. ãtiuũ dissolutione dãpnari. nec ñ his relaxatis
ñibꝫ posse seruatione sanari. Sic & illi paralytico qui iuxta pbaticã piscinã diu
motũ aquę frustra pstolabat. sanato adño dr. Ecce sanꝰ factꝰ es? iã noli peccare ne
deterius tibi aliqt contingat. Et bene iscui peccata dimittebant. homo uocatur?
q hoc ipso qd homo erat non posse dicere ñ peccau? simul & iã ut ille q hominu
dimittebat intelligeret ds. Intuendũ sane qnti, ppa cuiq fides apd dm ualeat
ubi tanti ualuit aliena? ut tot homo repente idẽ exterius interiusq iã saluatus
exurgeret. aliꝫq merito aliis laxarent errata. Et cepunt cogitare scribę y pharisei
dicentes. Quis ẽ hic qui loquit blasphemias? Quis potẽ dimittere peccata? ñ solus ds?
Verũ dicunt scribę qã nemo dimittere peccata nisi ds potest? qui pos qq dimitt
qb; dimittendi tribuit potestatẽ? & idõ xpc uerus ds ẽ, pbat qui dimittere pec
cata quasi ds potest. Verũ dõ testimoniũ reddunt? s; psonã xpi negando fallunt.
Erant itaq iudei q cũ xpm & dm ẽ & peccata dimittere posse credant. ihm tam
xpm ẽ ñ credunt? s; multo dementius errant arriani q cũ ihm & xpm ẽ.
& peccata posse dimittere euglii uerbis deiuci negare ñ audeant? nichil
omin tam dm negare ñ timent. At ipse pfidos saluare desiderans? & occul
torũ cognitione & uirtute opis dm se ẽ manifestat. Respondens enim dix ad
illos. Quid cogitatis incordib; uris? Eidẗ nãq dõ q dicit ego sũ ego sũ ipse
q deleo iniquitates tuas? sapientissim adorator ait. Tu enim solus nosti corda
omniũ filiꝫ hominũ. Eadẗ g inqt maiestate & potentia qua cogitationes
uãs intueor possũ & hominib; delicta dimittere? ex uob intelligite qd para
lyticus cõsequat. Quid ẽ faciliꝰ dimittere (dicere) dimittunt t peccata? an dicere surge
& ambula? Utrũ sint paralytico peccata dimissa. solꝰ nouerat qui dimittebat?
surge aut y ambula tã ille qui surgebat quã hi qui surgentẽ iudebant adp
bare poterant. Et g carnale signũ. ut pbet spirtale. Vt autꝰ sciatis qã filiꝰ
hominis potestatẽ habe intra dimittere peccata. Si & ds ẽ iuxta memoratũ
ysaię testimoniũ qui dele iniqtates nrãs. & filiꝰ hois potestatẽ habe intra di
mittendi peccata? ego idẗ ipse & ds & filiꝰ hois ẽ? ut & ho xpc phumanitatis
suę potentiã dimittere peccata possit? & idẗ ds xpc phumanitatis suę fragili
tatẽ p peccatorib; mori. Ait paralytico. Tibi dico surge tolle lectũ tuũ? & ua
de in domũ tuã. Spiritalit delecto surgere ẽ? animã se carnalib; desideris
ubi egra quiescebat abstrahere. Lectũ uero tollere ẽ? ipsã qq carnẽ p continen
tię frena correctã spe cęlestiũ pmiꝫ delicuis puare tenis. Ipse est enim lectꝰ
qui psingulas noctes lauat a dauid? idẗ p uniꝰ cuiq noctꝫ maculis digno
penitentię flumine castigat. Sublato autꝰ lecto domũ ire adparadysũ re